



REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA E APELIT PRISHTINË

Numri i lëndës: 2021:159905
Datë: 15.05.2024
Numri i dokumentit: 05688799

Ac.nr.8013/22

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË, në kolegjin e përbërë nga gjyqtarët Arsim Hamzaj - kryetar i kolegjit, Hunaida Pasuli e Malsor Kryeziu - anëtarë të kolegjit, në çështjen juridike kontestimore të paditësit M.H nga fshati ,,,,, komuna e ,,,,, të cilin me autorizim e përfaqëson av.Q.R nga ,,,, kundër të paditurës Agjencia për Arsim dhe Aftësim Profesional dhe Arsim për të Rritur (MASHT) - Prishtinë, të cilën e përfaqëson Ministria e Drejtësisë - Avokatura Shtetërore, me objekt të padisë kompensimin e shpenzimeve të udhëtimit në punë, vlera e objektit të kontestit ,,,,,€, duke vendosur sipas ankesës së të paditurës të paraqitur kundër aktgjykimit të Gjykatës Themelore në Mitrovicë - dega në Skenderaj, C.nr.301/21, të datës 13.10.2022, në seancën e kolegjit, të mbajtur me datën **15.05.2024**, mori këtë:

A K T G J Y K I M

REFUZOHET e pathemeltë ankesa e të paditurës Agjencia për Arsim dhe Aftësim Profesional dhe Arsim për të Rritur (MASHT) - Prishtinë, ndërsa aktgjykimi i Gjykatës Themelore në Mitrovicë - dega në Skenderaj, C.nr.301/21, i datës 13.10.2022, **VËRTETOHET**.

A r s y e t i m

Gjykata e shkallës së parë, me aktgjykimin e atakuar, C.nr.301/21, të datës 13.10.2022, në pikën I (një) të dispozitivit e ka aprovuar si të bazuar kërkesëpadinë e paditësit M.H, nga fshati ,,,,, komuna Skenderaj. Në pikën II (dy) të dispozitivit, e ka detyruar të paditurën Agjencia për Arsim dhe Aftësim Profesional dhe Arsim të Rriturve-MASHT, që paditësit M.H, në emrin e kompensimit për shpenzime e udhëtimit për transportin rrugor për periudhën kohore nga dt.01.04.2018 deri me dt.11.03.2020, gjegjësisht për 376 ditë pune, për secilën ditë të pranisë në punë në vlerën 70% të shumës prej 1 euro, e që është shuma prej nga 0,70 euro, t'ia paguaj shumën prej 263.20€ (dyqind e gjashtëdhjetë e tri euro e njëzetë cent), me kamat ligjore prej 8% nga dita e paraqitjes së padisë dt.27.04.2021 deri në pagesën definitive, në afat prej 7 dite nga

dita e marrjes së këtij aktgjykimi. Në pikën III (tre) të dispozitivit e ka detyruar të paditurën Agjencia për Arsim dhe Aftësim Profesional dhe Arsim të Rriturve - MASHT, që në emër të shpenzimeve të procedurës kontestimore t'i paguaj paditësit M.H shumën prej 199.40€, në afat prej 7 dite nga dita e marrjes së këtij aktgjykimi”.

Kundër këtij aktgjykimi, e paditura në afat ligjor ka paraqitur ankesë, duke e atakuar të njëjtin për shkak të *shkeljeve esenciale të dispozitave të procedurës kontestimore, vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe aplikimit të gabuar të së drejtës materiale*, me propozim që Gjykata e Apelit ta aprovon ankesën e të paditurës dhe ta refuzon kërkesëpadinë e paditësit.

Paditësi, përmes të autorizuarit të tij, ka paraqitur përgjigje në ankesën e të paditurës, përmes të cilës e ka kundërshtuar të njëjtën duke propozuar refuzimin e saj dhe vërtetimin e aktgjykimit të gjykatës së shkallës së parë.

Gjykata e Apelit si gjykatë e shkallës së dytë, pas vlerësimit të pretendimeve ankimore lidhur me aktgjykimin e atakuar, në mbështetje të dispozitës të nenit 194 dhe 195, të Ligjit për Procedurën Kontestimore (LPK), ka gjetur se:

- Ankesa e të paditurës është e pathemeltë.

Nga shkresat e lëndës rezulton se paditësi, përmes përfaqësuesit të tij të autorizuar, me datën 27.04.2021, në gjykatën e shkallës së parë, kanë paraqitur padi kundër të paditurës për shkak të kompensimit të shpenzimeve të udhëtimit gjatë ditëve të punës, me arsyet si në padi.

Gjykata e shkallës së parë duke vepruar sipas padisë, pas mbajtjes së shqyrtimit kryesor dhe administrimit të provave, ka nxjerrë aktgjykimin e atakuar C.nr.301/2021, të datës 13.10.2022, me të cilin ka vendosur më decidivisht si në dispozitiv të tij. Në arsyetimin e këtij aktgjykimi, gjykata e shkallës së parë ka theksuar se nga vërtetimi i dt.13.10.2022 i lëshuar nga drejtori i Agjencisë për Arsim dhe Aftësim Profesional dhe Arsim të Rriturve ku është konstatuar se paditësi është në marrëdhënie pune tek e paditura dhe në bazë të vërtetimit të dt.07.09.2022, të lëshuar nga “,, Travel” SH.P.K. vërtetohet se çmimi i biletës nga fshati ,,,, - Skenderaj në njërin drejtim kushton 0.50 euro, përkatësisht dy drejtime 1 euro. Lidhur me mënyrën e vendosjes gjykata e shkallës së parë ka vendosur se duke ju referuar dispozitës së nenit 35 paragrafi 5 të Kontratës Kolektive të Arsimit në Kosovë, e dt.18.04.2017. Vendimin lidhur me kamatën e ka bazuar në nenin 382 të LPK-së nga dita e parashtrimit të padisë, ndërsa vendimin lidhur me shpenzimet e procedurës ka vendosur e ka marrë në bazë të nenit 449 dhe 452 të LPK-së, (më gjerësisht si në arsyetim të aktgjykimit të atakuar).

Gjykata e Apelit e aprovon në tërësi vlerësimin juridik të gjykatës së shkallës së parë si të rregullt dhe të ligjshëm sa i përket vendosjes si në dispozitiv të aktgjykimit të atakuar, për arsye se i njëjti nuk është përfshirë me shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore, të pretenduara dhe as në shkeljet nga neni 182 par.2, pika b), g), j), k) dhe m), të

LPK-së, dhe rrjedhimisht nuk ka aplikim të gabuar të drejtës materiale për të cilat gjykata kujdeset sipas detyrës zyrtare në bazë të nenit 194 të LPK-së.

Nuk qëndrojnë pretendimet ankimore të të paditurës se aktgjykimi është përfshirë në shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182 paragrafi 2 pika (n) e LPK-së. Sipas vlerësimit të Gjykatës së Apelit, dispozitivi i aktgjykimit të atakuar është mjaft i qartë, e në përputhje të plotë me arsyet e aktgjykimit, duke qenë kështu në harmoni logjike dhe juridike dispozitivi me arsyetimin. Gjykata ka arsyetuar të gjitha faktet vendimtare për themelësinë e kërkesëpadisë e në lidhshmëri me këtë ka arsyetuar mënyrën se si janë vërtetuar faktet edhe mënyrën se si i ka vlerësuar provat për secilin fakt të provuar.

Po ashtu gjendja faktike është vërtetuar në mënyrë të drejtë dhe faktet vendimtare nuk kanë qenë kontestuese. Nuk ka qenë kontestuese se paditësi është në marrëdhënie pune tek e paditura, përkatësisht në “Qendra e Kompetencës” në Skenderaj, e po ashtu janë vërtetuar edhe ditët e pranisë së paditësit në punë për periudhën për të cilën paditësi kërkon kompensimin e udhëtimit, përmes vërtetimit të lëshuar nga institucioni në të cilin punon, si dhe në bazë të certifikatës së vendbanimit të paditësi e të cilat gjenden në shkresat e lëndës.

Nuk qëndrojnë pretendimet ankimore se gjykata e shkallës së parë gabimisht ka aplikuar të drejtën materiale, kjo për arsyeje se me nenin 90 paragraf 1 të Ligjit të Punës 03/L-212 të datës 01.11.2010, përcaktohet se “*Marrëveshja Kolektive mund të lidhet në mes: a) organizatës së punëdhënësve ose përfaqësuesit të tij, dhe b) organizatës së të punësuarve ose kur nuk ekzistojnë organizata, marrëveshjen mund ta lidhin edhe përfaqësuesit e të punësuarve. Me paragrafin 1 të këtij neni përcaktohet se Marrëveshja Kolektive mund të lidhet a) të nivel të vendit, b) në nivel të degës dhe c) nivel të ndërmarrjes. Me paragrafin 3 të këtij neni përcaktohet se Marrëveshja Kolektive duhet të jetë në formë të shkruar, në gjuhën zyrtare të Republikës së Kosovës. Me paragrafin 4 përcaktohet se Marrëveshja Kolektive vlen për ata punëdhënës dhe punëmarrës të cilët marrin përsipër detyrimet e përcaktuara me marrëveshjen e tillë kolektive*”.

Me nenin 35 par.5 të Kontratës Kolektive të Arsimit në Kosovë, të datës 18.04.2017 parashihet se “Punonjësit arsimtar që udhëtojnë në vendbanimet e komunës përkatëse ku punojnë i paguhen shpenzimet i rrugës 70% të biletave të trafikut urban”,”. Edhe sa i përket vlerësimit të kohëzgjatjes së kontratës është në pajtim me Mendimin Juridik të Gjykatës Supreme të Kosovës nr.40/2023, të datës 27.02.2023, ku është theksuar se “*Kontrata Kolektive e Arsimit në Kosovë e datës 18.04.2017, aplikohet në periudhën kohore nga data 18.04.2017 deri më 21.01.2021*”. Andaj mbi bazën e të lartcekurave, kjo gjykatë gjeti se gjykata e shkallës së parë drejtë ka vendosur kur e ka aprovuar kërkesëpadinë e paditësit si të bazuar, për çka edhe vendosi që të njëjtin ta vërtetoj sikurse në dispozitivin e këtij aktgjykimi.

Nuk qëndron pretendimi ankimor i të paditurës se gjykata e shkallës së parë gabimisht dhe në mënyrë jo të plotë e ka konstatuar gjendjen faktike me rastin e nxjerrjes së aktgjykimit, pasi që me nenin 46, paragrafi 2 të Marrëveshjes Kolektive të Arsimit në Kosovë MASHT dhe SBASHK, angazhohen bashkërisht me Ministrinë e Financave për sigurimin dhe ndarjen e mjeteve financiare për komunat e Republikës së Kosovës, me qëllim të realizimit të buxhetit të

nevojshëm të përcaktuar me nenin 35, paragrafi 5, 7 dhe 9 brenda mundësive institucionale, ligjore dhe financiare nuk qëndron pasi që Gjykata e Apelit vlerëson se referuar dispozitave të Kontratës Kolektive të Arsimit në Kosovë, rrjedh se obligimi për përmbushjen e të drejtave të të punësuarve të parapara me këtë Kontratë, përfshirë të drejtën për kompensim të shpenzimeve për shujta i takon pikërisht punëdhënësit, që në rastin konkret i bie të jetë e paditura. Në këtë pikëpamje, çfarëdo vështirësie që i atribuohet implikimeve financiare lidhur me zbatimin e kësaj Kontrate, nuk e liron të paditurën nga përgjegjësia për përmbushjen e obligimit në raport me kërkesën e paditësit, gjegjësisht nuk paraqet bazë që kërkesëpadia të trajtohet si e pa themeltë, ndërsa në nenin 2 par.1.2 të Kontratës Kolektive e Arsimit në Kosovë të datës 18.04.2017 ndër të tjera thuhet se: *“Dispozitat e kësaj Kontrate Kolektive janë të zbatueshme për të gjithë punëdhënësit në sektorin e Arsimit, (Komunat - DKA, KD të Universiteteve e institucioneve të arsimit të lartë, MASHT-in etj.), në sektorin publik dhe institucionet edukativo-arsimore private në mbarë territorin e Republikës së Kosovës...”*, andaj detyrimi për zbatimin e kësaj kontrate ka fuqinë ligjore.

Nga arsyet e lartcekura, Gjykata e Apelit e aprovon në tërësi arsyetimin e aktgjykimit të gjykatës së shkallës së parë sa i përket vendosjes lidhur me aprovimin e kërkesëpadisë së paditësit që në emër të kompensimit të udhëtimit, t’ia kompensojë shumën e aprovuar si në dispozitiv të aktgjykimit të atakuar. Gjithashtu edhe për lartësinë e kërkesëpadisë gjykata e shkallës së parë ka vendosur drejtë dhe në mënyrë të ligjshme, pasi që në shkresat e lëndës ka pasur prova të mjaftueshme siç është vërtetimi për ditët e pranisë në punë, nga të cilat edhe është vërtetuar saktësisht lartësia e kërkesëpadisë, andaj dhe u vendos si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

Për kamatën gjykata e shkallës së parë drejtë ka vendosur në pajtim me dispozitën e nenit 382 të LMD-së.

Në këtë drejtim edhe vendimi për shpenzimet e procedurës është në përputhje me dispozita e LPK-së, dhe sa i përket lartësisë është në harmoni me tarifën e Odës së Avokatëve dhe tarifat për shpenzime gjyqësore.

Gjykata e Apelit me rastin e vendosjes i vlerësoi edhe të gjitha pretendimet e tjera ankimore, mirëpo të njëjtat nuk ishin me ndikim për një vendim ndryshe për çka edhe vendosi si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

Nga arsyet e cekura Gjykata e Apelit, gjeti se gjykata e shkallës së parë në mënyrë të drejtë dhe të ligjshme ka vendosur në këtë çështje juridike, prandaj në mbështetje të dispozitave nga neni 194, 195 par. 1 pika d) të LPK-së, lidhur me neni 200 të LPK-së, u vendos si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË

Ac.nr.8013/22, datë 15.05.2024

**Kryetari i kolegjit - gjyqtari,
Arsim Hamzaj**